

Література

1. Борко А. Л. Адміністративно-правове забезпечення функціонування судової системи України / А. Л. Борко. – Х.: Ніка Нова, 2014. – 521 с.
2. В Украине не выполняются 70 % решений национальных судов / [Електронний ресурс] / ЛИГА.Новости, 08.12.2014 // Режим доступу: http://news.liga.net/news/politics/4348147v_ukraine_ne_vypolnyayutsya_70_resheni_y_natsionalnykh_sudov.htm
3. Жернаков М. Про користь належної комунікації, або суддя в твіттері [Електронний ресурс] / LB.ua, 29 січня 2015 р. // Режим доступу: http://lb.ua/blog/mykhailo_zhurnakov/293698_pro_korist_nalezhnoi_komunikatsii.htm.
4. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки: Закон України, Стратегія від 14.10.2014 № 1699-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 46. – Ст. 2047.
5. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2016 – № 31 – Ст. 545.

УДК 35:005.591.4

Толкачова І. А., к.ю.н.,
Свінціцька А. В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах національне законодавство нашої держави потребує змін відповідно до вимог часу та глобалізаційних процесів. Україна обрала свій шлях зовнішньої політики, а саме входження до Європейського Союзу з метою створення високорозвиненої, правової європейської держави з високим рівнем життя, культури та демократії.

Питанням проблематики проведення адміністративної реформи в Україні було приділено увагу таких науковців, як Г. В. Бублик, О. В. Батанов, В. М. Кампо, В. Ф. Погорілко, С. Г. Серьогіна, А. О. Селіванов, Ю. М. Тодика та інші.

На думку Коліушка І. Б., адміністративна реформа – це комплекс політико-правових заходів, які полягають у структурних, функціональних та державно-службових перетвореннях, насамперед у сфері виконавчої влади, з метою перетворення її з владно-репресивного механізму на організацію, що служить суспільству, і створення на цій основі ефективної системи державного управління [1, с. 7].

Однією з причин повільних темпів трансформації суспільства в Україні є незавершеність перебудови політичної та економічної систем,

ролі й місця регіонів, регіонального управління й місцевого самоврядування. Спостерігаються коливання щодо визначення місця самоврядування та рівня незалежності у виконанні функціональних обов'язків, незавершеність розмежування повноважень, дедалі більша централізація управління.

Найбільше занепокоєння викликає належне функціонування виконавчої влади в Україні. Важливим напрямком проведення реформ в Україні є прискорення рівня виконання рішень в органах виконавчої влади. Причинами низької ефективності управлінських рішень є: неякісна підготовка управлінських документів, некомпетентність на фаховому рівні керівників та виконавців, недоліки в структурі органів. Все це є наслідками неприйняття або невчасного прийняття необхідних рішень. Часто спостерігається відсутність комунікації міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, прийняття некомпетентних рішень [2, с. 365].

Важливе значення для забезпечення ефективної роботи Кабінету Міністрів України має раціональна організація його діяльності, що включає в себе як визначення порядку виконання функцій та повноважень уряду, так і інформаційно-аналітичне, матеріальне та інше організаційне забезпечення. В першу чергу, необхідно розмежувати функції Кабінету Міністрів України як колегіального органу та функції, що виконуються окремими членами уряду. Крім того, для підвищення ефективності діяльності Кабінету Міністрів України та покращення якості урядових рішень функціонують робочі органи уряду і в першу чергу – урядові комітети [1, с. 13].

Перш за все, необхідно істотно реформувати державну службу. Це допоможе створити новий професійний апарат виконавчої влади, який буде некорумпований, спроможний оперативно реагувати на зміни у суспільному житті. Існує необхідність забезпечення більш активного визначення статусу посадових осіб органів виконавчої влади, усунення колізій між їх повноваженнями та відповідальністю.

Тому, можна зробити висновок, що в нинішніх умовах подальша розбудова демократичної правової держави вимагає перш за все гармонії у відносинах між державою і населенням, усіма інститутами громадянського суспільства, відновлення престижу органів, які здійснюють державне управління.

Потрібно наголосити на тому, що для успішного здійснення реформи системи державного управління неодмінно має бути змінений механізм правозастосовчої діяльності органів виконавчої влади, з тим, щоб їх діяльність і діяльність посадових осіб була, зрештою, підпорядкована завданням неухильного забезпечення прав та свобод людини і громадянина [3]. Необхідно забезпечити розвиток місцевого самоврядування, створення авторитетної та професійної державної служби.